Բ· ՏԱՐԻ ԹԻԻ 585 ՈՒՐԲԱԹ 13 ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 1885 (Ն· Տ·) 25 ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 1885 18 ՐԻՊԻ ԻՒ ԷՎՎԷԼ 1303

40 ՓԱՐԱ.

ՆԱՄԱԿ ԿԱՄ ՈՐ ԵՒ ԻՑԷ ԴՐՈՒԹԻՒՆ ՊԷՏՔ Է ՈՒՂՂԵԼ
ԱՌ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԳՐԻ
Գալաթիա, Նորատունկեան-խան

غزتهٔ اسبوعیهٔ سیاسیه

Direction du journal AREVELK
Noradounghian Han, Galata
CONSTANTINOPLE

es annonces sont reçues à l'EASTERN AGENCY
Karakeuy, Déirmén, han

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

40 ՓԱՐԱ.

ԲՈՒԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Կ· Պոլսոյ համար	Տարեկան գնիվճար	200
» »	Վեցամսեայ » »	100
» »	Երեքամսեայ » »	50
Գաւառաց »	եւ տերական	
	Թղթատարով տարեկան » »	240
Գաւառաց համար	եւ տերական	
	Թղթատարով վեցամսեայ » »	126
	» » վեցամսեայ	50
Օտար երկիրներ	տարեկան ֆրանք	28
» »	վեցամսեայ »	

Գործ դրկուած յայտերոյ ճանքրը ծանքը Տնօրէնութեան վճռոյ է եւ խմբագրութեանս դրկուած դասակ կամ գրութիւն ետ չտրուիր։

ՀԱՆՈՒԾՄԱՒՈՒՔ ԿԸՆԴՈՒՆՈՒԻՒՆ
ԻՍԴԸՐՆ ԷՃԷՆՍԻ
Գաղթականութեան չէնտրէ, Գալաթէյ, Տեյիրմէն-խան

Բ· ՊԱԼԻՄ

ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ, 12 ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ

ԵՐԵԿԻ ՕՈՒՐՀԱՆԴԱԿԸՆ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

ՏԱԳՆԱՊՆ ԻՊԱՀ ՔԱՆՍ

—Սեպտ. Ե. Պուլկարիա.—Վենետկոյէ ըե Դեապոլիտենըարա.—Պուլկարիոն Մէ—ռիւնը պիտ Ռանչոն։—Տեռնիցոնէն մը Մաճիա քաշչէ հետ.—Քոռնատան։—Գարագաշ.—Աքռատոպ։—Ռոսթօվ և Պուլկարիա։

—Վիէննա, 20 դեկտ.

Պերլինի Դաշնագրոյն վերաքննութեան համար նոր վեհաժողով մը գումարման զրոյցը կանխասս են ցեղութիւնք չեն ուզեր ամբողջովին վերաքաշել Արեւելեան Խնդիրն։—Ազգի կացութեան վտանգները սահմանափակել կ'ուզուի հաշտութիւն յառաջ բերելով Սերպիոյ և Պուլկարիոյ միջեւ, և կարգադրելով Ռումելիի և Պուլկարիոյ վիճակն։ Ա.ռ այս բան կը համաձայնութիւններն և Կ· Պոլսոյ դեսպանաց գումարումները։—Միւս կողմէ, մինչեւ ցարդ հաւասարք չկայ թէ Ռուսիա պիտի հաւանի Մեծ-Պուլկարիոյ մը կազմութեան, որ զիւր գոյութիւն պարտի Անգլիոյ, և որ զիւր ազգային իդէալ իրագործած լինի հակառակ Ռուսիոյ ընդդիմութեան։ Աւստրիա Ռուսիոյ չափ կը փափաքի իրաց նախկին վիճակին վերահաստատման. բայց կը ղգայ թէ այլևս անհնար է քակել պուլկարական Միութիւնը։— Սերպո-պուլկար հաշտութեան պայմանց գալով, կը հաւատան թէ դրամական տուգանքի կամ հողային փոխարինութեան խնդիրը չպիտի յուզուին։

—Մոլէն, 19 դեկտ.

Սոֆիայի ռուսական գործակալ Պ. Բոյանոբը Ալեկեանք ղրկուեցաւ պատճառ Բայտնի է թէ Պ. Բոյանոբի տեղակոգրութիւնք մեծագոյն մասամբ պատճառ եղած էին Զաթին բարկութեան Ալէքսանդր Իշխանին դէմ։

—Բոդոբ, 19 դեկտ.

Օսմ. կառավարութիւնը զօրք համախմբած լինելով ի Բրուսա, Եգեռարայի հարաւակողմ, Թագաւորն կառավարութիւնն 3 վիշտ ղրկեց տահմանագլուխ, Անդիմարիի կողմը։

—Պելկրատ, 19 դեկտ.

Սերպ Նախարարութիւնը պիտի կրճատ փոխոխել արդի կնճռոտն լուծումէն առաջ։ Պատճառ կ'ըսեն որ Սերպիա, իր կրած զինուորական պարտութիւններէն առաջ, անյոդդոդդ կը մնայ իւր ընարած քաղաքական կուսակցին։ Նիկիվրայ պարնէն կը պահանջէ կամ իւ բացնախկին վիճակին վերահաստատումն և հետեւապէս պուլկարական Միութեան ճանաչումը։

Թեան քակտումն, և կամ Պալքանեան Թերակղզոյն մէջ իրաց վիճակին ամրողջական փոփոխումը։ Սերպիոյ եւս փափաքելի մ'քանի զիւղ Ծորչան ալս երկու գործերուն կայ, և կը կենայ, եւ լսածուն չէ առացած, Սերպիա չի կրնար զրաւել իւր բանակ։

—Մոլէն, 18 դեկտ.

Թիւրդի ամենէն յարեկեցիկ և սահմանադրական նահանգներէն 634 անձանց առաջադրութեամբ հանրագիր մը Ժամուցուեցաւ Ցէրմէթեանց ներկայացուցիչներուն ի Սոֆիա. Հարցագրով կը յայտարարուի որ եթէ Թիւրդ նորէն Սերպերուն յանձնուի, քաղաքն սպառազինի պիտի կորձանի. և իւր բնակիչք չարաչար պիտի հարաւահարուին սերպ ֆլխտանութիւններէն, Թիւրդի բնակչաց մեծամասնութիւնը պուլկար է։ Նոցա զգացմունք երկրպատիան չեն եղած երբեք։ Պուլկարիոյ հետ միացուիլ կը խնդրեն, և նոյնը կը խնդրեն այժմ։ Նոքա գրկեցաց ընդուներ էին զինքեանք Իշխանն, և կը փափաքին ունալ նորա իշխանութեան ներքեւ։

—Մոլէն, 18 դեկտ.

Մաճիա փաշա և Շաքիր փաշա այր հասան։ Զինուորական պատուով քնդունեցան։ Շաքիր փաշա վաղը կ'երթայ Բիլրոտ։

—Թաչին Վիէննայի Թղթակիցը կը հեռագրէ թէ Կ. Պոլսոյ Դեսպանախորհրդարն վերաքացուեն հանանական է։ Իտալիա զայս պիտի առ ալարկէ եղեր, ինչպես առ ալարկեց վենուրայ կան յանձնախմբին առաքուն սերպ-պուլկար սահմանաց վրայ։ Դեսպանախորհուրդն այս անգամ այդպիսի հիմեր պիտի գնէ եղեր, որ Անգլիոյ և Ռուսիոյ հայեացքներն հաշտուին, և Բումելիի խնդիրը միաբանութեամբ լուծուի։ Բ. Դուռն եւս, Բումելիի խնդրոյն պատահանատուութենէն խորչելով, կը փափաքի Դեսպանախորհրդոյն վերադարձան։

—Մոլէն, 18 դեկտ.

Ռուսաստան վեց ծովադրագիրք շոգենաւեր գնեց Գերմանիոյ գործարանէ մը, որք ասա կը սպասուին դեկտ ի վերջը։

—Պալքանեան տագնապին առթիւ «Հոգային փոխարինութեանց» համար Աւստրիոյ և Իտալիոյ բանակցութեան սկսած լինելուն պրոյեր կը հերքուի Իտալական լրագրաց ոմանց կողմէ։

—Պելկրատ, 19 դեկտ.

Զինուորական մինագործ յանձնախումբն երեկ կազմակերպեցաւ ի Նիշ։ Իտալոյ անդամք նախագահ անուանեցան։ Ղի Իտալիոյ առ ալարկութեամբ կազմուած է յանձնախումբն։ Միւս ներկայացուցիչներն քար ներկայութեան ընդունեցաւ յանձնախումբն, որ խնդրոյ սերպ բարձրատիճան և լիազօր ապալի մ'քնակերակցութեան, ի դիմաց Սերպիոյ անմիջապէս գործադրելու համար նախապէս որոշուածները։ Նոյն բանը պիտի ընդունի Ալէքսանդր Իշխանն ալ։ Դիպլոմիոյ գնդապետը վաղը կը գնացեցաւ Սերպիոյ կողմէ, բայց ո'չ ան. դամ յանձնախմբին, յորում Սերպիա և Պուլկարիա չեն ներկայացեալ։ Ցանձնախումբն հետզհետէ չրկելով երկուց բանակաց սահմանագծերուն վրայ, զանոնք վերջնապէս պիտի որոշէ։

—Կ. Պոլիս, 17 դեկտ.

Բ. Դրան դեկտ 13 թուով չրջաբանականը Դեսպանախորհրդոյն պատասխանը կ'ընէ։ Կը հաստատէ թէ ամեն Ցէրմէթիանց պատասխան են երացնախկին վիճակին վերահաստատման, ի բաց առեալ զինգիա։ Բ. Դուռը կը պատմէ Էչպիդ և Պատպան Էֆէնտիներու պատճոն ի Փիլիպէ. կ'ըսէ թէ ի սկզբան լաւ ընդունելութիւն գտան, բայց յետոյ չարտիա անձինք յայդղեցան ի դերեւ հանել նոցա կանքերը։ Բ. Դուռը կրնար ինու զօրութեան դիմել իր իրաւունքներն յարգել տալու համար թ Բումելի, բայց արիւնհեղութեան առաջքն առնու փափաքով, և ծայրագոյ միջոցներու դիմելէ յառաջ, կը խնդրէ Ցէրմէթիներէն գործել Անգլիոյ մօտ, և իբր (Բ. Դրան) իրաւունքներն յարգել տալու միջոցները ցուցնել իրեն (Բ. Դրան)։ Կը հաստատեն թէ Բ. Դուռը կը խնդրէ Դեսպանախորհրդոյն վերակոչումն, արդի տագնապին ելք մը տալու ընդարձակ հրահանգով։ — Հակառակ այս չղջաբերական նին, — (կ'ըսէ Հաւասին Կ. Պոլսոյ գործակալը.) — Բ. Դուռը տրամադիր կ'երեւի կատարեալ իրաւունքն ընդունելու։ Իւր մեծ հոգ Ճաւնատանի քնթացքն է, որոյ վրայ խորհրդակցեան Բ. Դրան նախարարք իրենց վերկին նիստերուն մէջ։

—Սթոքհոլմէն Պերլինի Թղթակիցն իմացեր է «Աւազերական աղբիւրէ» թէ Բումելիի խնդիրը պիտի կարգադրի Բ. Դրան և Ալէքսանդր Իշխանին միջեւ ուղղակի բանակցութեամբ մը, որուն համաձայն Իշխանն Աբեւ. Բումելիի մը նայուն կառավարիչ պիտի անուանի եղեր։ Այս կարգադրութեան ապա պիտի հաւանին Պերլինի Դաշնագիրն ստորագրող ամեն Ցէրմէթիանք, և այսպէս Դաշնագրոյն չպիտի դպչուի։

— Թաչին Թղթակիցը կը հեռագրէ կ. Պոլսէ թէ Բ. Դրան դեկտ. 13ի չղջաբերականին նպատակն է ի Պերլին կամ Վիէննա նոր վեհաժողով մը գումարման առաջքն առնուլ։ դի կը կարծուի թէ Դաշնագիրը հրնայ փոխելի Թուրքիոյ համար։

—Փէշտէ, 18 դեկտ.

Տեղւոյս օտար հիւպատոսներէն իւրաքանչիւրը ցարդ Աբեւ. Բումելիի զանգան կողմերէն աւելի քան 200 աղերսագրեր ստացած է, որով Բումելիի Թուլկարք կը խնդրեն իրենց երկրին Պուլկարիոյ հետ միաւորման նպատակ։

—Փիլիպէ, 18 դեկտ.

Ցեղւոյս օտար հիւպատոսներէն իւրաքանչիւրը ցարդ Աբեւ. Բումելիի զանգան 200 աղերսագրեր ստացած է, որով Բումելիի Պուլկարք կը խնդրեն իրենց երկրին Պուլկարիոյ հետ միաւորման նպատակ։

Ալ Ռումելիոյ Գաւառապետն Ալէքսանդր Իշխանին հետ ունեցած տեսակցութենէն ետքը Սոֆիա դարձեր է։ Ալ Ռումելիոյ Գաւառապետն Ալէքսանդր Իշխանին հետ ունեցած տեսակցութենէն ետքը Սոֆիա դարձեր է։

Թաչին Վիէննայի Թղթակիցը կը հեռագրէ թէ Պ. Բոյանոբ Սոֆիա դարձեր է։ Թաչին Վիէննայի Թղթակիցը կը հեռագրէ թէ Պ. Բոյանոբ Սոֆիա դարձեր է։

ԽՈՒՆՁԵՓՈՒԹԻՒՆԸ Ի ՊԻՐՄԱՆԻԱ

Պիրմանիոյ կէս–անկախ լուսնաբնակ ցեղերը, ճա՛ կոչուած, ոտք ելան անգլիական իշխանութեան դէմ, ձեռք ձեռքի տալով Տաչիլինեան հետ, որք կազմակերպեալ ատպակայ խմբեր են։

Լանտանի լրագիրը կը յանդիմանէ թէ մեծ թուով շներ, ընդ հրամանօք պատասխանական քուրմի մը, որ քաղաքական և կրօնական երկնային պաշտօն մ՚ունենալ կը յաւակնի, Պիրմանիոյ Ստորին այրերն բան անգլիական մասին վրայ յարձակեցան, և մեզմանկ բաղաքն հրկիզեցէ յետոյ, այժմ կը սպառնան գալաւին գլխաւոր քաղաքին, Ծովայինի։ Անգլ. Բռմխէր Պ. Պէյնարտ օգնականը, Պ. Սայմն, որ 3 միլիոն բնակիչ ունեցող նահանգի մը վարչութեան հոգերով յանձնարարեալ է, յանկարծակիի գալով, հազիւ կրցած է մօտ մը զօրք ղրկել Շաներն ետ մղելու և երկիրը պաշտպանելու համար։

Հեռագիրն ընդհատեալ կը մնայ միշտ Մանտալէյի և Ռանկունի միջեւ, և այս կ՚ապացուցանէ թէ ապահովութիւն չկայ միւնետ իսկ հաղորդակցութեան միակ ճամբուն վրայ զոր անգլ. բանակն ունի իր գործողութեանց խաթսին (Ռանկունի) հետ։ Տաքդիպնեբուս հրամանատարը կը բազմանայ, և մինչեւ իսկ անգլ. զօրախումբերու վրայ կը յարձակին։ Այսմ ճակատամարտ ներէ միայն մէկ անգլ. բարձրաստիճան սպայ մը յանդուգն վիրաւորուած է։ Մէկ յարն գինադարձան, որ երկիրը քալ կը ճանչէ, չի յուսար որ այս սոսկալի աւերմունքին դիւրաւ ցնդուի։ Անգլ. զօրաքաղին մը, Նորման զօրավարին հրամանաց ներքեւ, Մուչօզայի վրայ կը քալէ, Տաքդիպնեբուսն դէմ գործելու և երկիրը խաղաղեցնելու համար։ Ուրիշ զօրախմբեր Մանտալէյի չուրջը կը գործեն, և հեծելազօրաց երկու գունդեր հեռագրական թելը պաշտպանելու պաշտօն ունին։ Կ՚երեւի ուր բեմին թէ պիրմանական պատերազմին, որ վերջացած կը համարուէր, դեռ նոր կը սկսի։

ՋԻՆԱԴԱԴԱՐ

(ՀԵՌԱԳՐԵՐ ՀԱՎԱՍԻ ԴԻՒՆԱԿԱԼՈՒԹԵԱՆ)

ՕՄԱՅԻ, 20 դեկտ.

Պուլկար կառավարութեան մէկ Շրջաբերականը կը յայտարարէ թէ Պուլկարիա որոշած է հպատակիլ գինուորական յանձնախմբին որոշման, բայց պայմանաւ որ Սերպը ելնեն Պուլկարիայէն, իսկ Պուլկարը մնան ի Բիրդ ցինգրուն Հարտութեան։ Պուլկարական ծառուցադիրը զայս պահանջում կը հիմնէ Մեծ–Եպարքոսին մէկ նամակին և Աւստրիոյ գործակալին մէկ յայտարարութեան վրայ, որք ընդունած էին թէ Պուլկարիա իր գինուորական յաջողութեանց օգուտը պէտք է վայելէ։

ՎԻԵՆՆԱ, 21 դեկտ.

Մէնթօ Իշվէ՚ն չարաթական կէս–պաշտօնական թերթը հնական կը համարի որ Մեծ Տէրութիւնք, Բուխլիի խնդրոյն վրայ իրենց որոշումը տալէ առաջ, պատեհ տեսնեն թէ Ք. Գուտն ինչ ընթացք պիտի բռնէ։ Կարելի է որ Ք. Գրան նոր առաջարկներն Համաձայնութեան հիմ՚ընծայեն Տէրութեանց։

ԱԶԳԱՅԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Բաղէչէն մեզ գրուած նամակ մը գովեստիւք կը խօսի տեղւոյն առաջնորդական Ցեղապետ Դեր Մոկացեանի վրայ, որ յաջողած է, քաղաքին ընթացիկ բոլոր գործերը կարգադրելէ զատ, վճարել Խնդրակատար վաճուց 300 ոսկի պարտքն և 20 դիւզացի տղայոց համար դիչերօթիկ վարժարան մը բանալ անդ. առ այս ձեռնարկուած Հանգանակութեան գումարը ցարդ հասած է 230 ոսկւոյ։ — Նմանապէս Բաղէչի նորընտիր առաջնորդ Դեր. Կէսմրիւքեան արդէն մեկնած է կարնէն լիւր պաշտօնատեղին։ Բազմաթիւ Բաղէչցիներ ընդ առաջ ելած էին մինչեւ Մեծ գիւղ, դիմաւորելու համար իրենց առաջնորդն։

ԻԶմիրէն կը գրեն մեզ թէ վաեմ. Ծովհաննէս էֆէնտի Սպարթալեանը. կաւտղութեան առնելով Ս. Փրկչեան Ազգ. Հիւանդանոցի անձնուկ վիճակին, իւր տարեկան սովորական նպաստէն զատ հաճած է նաեւ Հարիւր արծ. Մէջմիտի գումար մը առաքել Հիւանդանոցի պատ. Հոգաբարձութեան։

Ն. Վսեմութիւն նմանապէս Ս. Ծրնունդեան տօները մերձենալուն առթիւ, քաղաքին Ս. Մեսրոպեան վարժարանի ուսանողաց համար 30 ձեռք հագուստ պատրաստել տալով, ղրկած է Հոգաբար Ընկերութեան, հանդերձ 3 օսմ. ոսկւով զոր այս առթիւ նուիրած է յիշեալ Ընկերութեան։

Իւսկիւտարէն հեռեւեալը կը գրեն մեզ.

Ներկայ գրութեամբս ազգային կեդրոնական վարչութեան ուշադրութիւնն հրաւիրելով կ՚ուզեմ իւյատ առնել թէ իւսկիւտարի ազգային գերեզմանատան և Բամիս վայրի պարտիկին գէմն հանդուցեալ դերզագործ Նազան Ռուիտկէ ազգէն վարդի եղած 1000 կանգունի չափ գետինն երուսաղէմատունն 15,000 դրշի մէկու մը ծախած է, մինչդեռ յիշեալ գետնոյն այս աւուր ծանեցուած գինն 30,000 դրշ է։ Ազգ այս տարօրինակ աւ ու ծախուց վրայ կու գամ բողոքել որ ազգային կալուած կամ սեպհական մը առանց ազգ. լրագրաց մէջտեղ առլորական պարտաւորութիւն ընելու ծախուած է։ Գաղտ է մեզ յուսալ որ լուծուի այդ առուծախն իբրեւ յանգամանս ազգային իրաւանց և վերստին ի ծախ հանուի ազգային եկեղեցական իրաւանց տրամագրութեան ներքեւ և այս կերպիւ այս վնասման առաջն առնուի։

Ա. Զ Գ

ԹՂԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴՈՅ ԲԵՐԱՑԻ

Ըստ փոխադրանաց Թաղական Խորհրդոյս, Ա.մեն. Սրբազան Պատրիարք Հարցն մեր բարեհաճած է գալ ի Բերա ի 13 դեկտեմբեր յառաջիկայ կիւրակէ, և ի մխիթարութիւն բարեպաշտ ժողովրդեան քարոզել և Սուրբ Պատարագ մատուցանել Մ. Երրորդութեան եկեղեցւոյ մէջ։

(ԿՆԻՔ)

Բերա, 15 դեկտ. 1885

ՏՆՕՍԱԿԱՆ ԵՒ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

ԱՆԴՂԻԵՐԼԻՆ ԼԵԶՈՒԻ

8. Մանդակունիի աշխատասիրած սոյն Քերականութիւնը կուգայ մեծ պակաս մը լեցնել մեր ազգային վարժարանաց մէջ։ Արդարեւ սոյն քերականութիւնն, որ ժամանակը դրութեամբ չարամարգեալ հոգ կանոններով և գրաւնական հրահանգներով ամբողջութիւն մը կը կազմէ իւր համառօտութեանը մէջ, հայ աշակերտին ձեռքը արուելիք յարմարագոյն դասագիրքն է։ — Դիրքին բնաիր ազգագրութիւնը պատիւ կը բերէ ՀՀայ Դպրաց Ընկերութեան, ապարանին։

ԳԻՆ 3 ՂՈՒՐՈՒՇ

Դպրոցաց համար մասնաւոր զեղչ կը լինի։

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

ԿԱՅՍԵՐԱԿԱՆ ՆՈՒԻՐ

Վեհ. Սուլթանը ծանրագին սուր մը նուիրեց Բարձր. Սպարապետ Ալի Սայիպ փաշային։ Ն. Վեհափառութեան առաջին Օճեհիտեան Օսման պէյ՝ Համազգեստիւք և ընկերակցութեամբ մի քանի թիւնասպահաց, երեկ իրիկուն ժամը 10ին Սպարապետի Դուռն երթալով հանդիսաւոր կերպիւ սուրն յանձնեց Ալի Սայիպ փաշայի։

Բարձր. Սպարապետն՝ որ պաշտօնական համազգեստ կը կրէր, արժանաւորել պատուով ընդունեց Սեհնկապետ պէյին։ Սպարապետի Դռան թէ՛ հրապարակին և թէ ժողովուրդին մեծ հետաքրքրութիւն կը գրգռէր այս հանդիսաւոր կերպիւ սուրն յանձնուիլը Ալի Սայիպ փաշայի։

Բարձր. Սպարապետն՝ որ պաշտօնական համազգեստ կը կրէր, արժանաւորել պատուով ընդունեց Սեհնկապետ պէյին։ Սպարապետի Դռան թէ՛ հրապարակին և թէ ժողովուրդին մեծ հետաքրքրութիւն կը գրգռէր այս հանդիսաւոր կերպիւ սուրն յանձնուիլը Ալի Սայիպ փաշայի։

Բարձր. Սպարապետն՝ որ պաշտօնական համազգեստ կը կրէր, արժանաւորել պատուով ընդունեց Սեհնկապետ պէյին։ Սպարապետի Դռան թէ՛ հրապարակին և թէ ժողովուրդին մեծ հետաքրքրութիւն կը գրգռէր այս հանդիսաւոր կերպիւ սուրն յանձնուիլը Ալի Սայիպ փաշայի։

Բարձր. Սպարապետն՝ որ պաշտօնական համազգեստ կը կրէր, արժանաւորել պատուով ընդունեց Սեհնկապետ պէյին։ Սպարապետի Դռան թէ՛ հրապարակին և թէ ժողովուրդին մեծ հետաքրքրութիւն կը գրգռէր այս հանդիսաւոր կերպիւ սուրն յանձնուիլը Ալի Սայիպ փաշայի։

Ըստ մասնաւոր տեղեկութեանց Մանչեսթրի, մեծ տերութեանց ամենքին ալ հաւանած են Բ. Դրան վերջին առաջարկին, որով համաձայն Ռեսպանիոլ խորհուրդը պիտի կոչուի չարաշահել իւր նիստեր, ասելի ընդարձակ արտօնութիւններ տրուելով վերջերս։

Ս. յակէս Ռեսպանիոլ խորհրդոյ աշխատութեանց վերսկսումը թէեւ ընդունուած է, սակայն գումարման թուականն որոշուած չէ դեռ։ Անգլիական կառավարութիւնն այս մասին իւր հաւանութիւնն յայտնելով Բ. Դրան, յանուցած է միանգամայն թէ հարկ եղած հրահանգները պիտի տայ Սըր Հուայդի։

* * *

Ինչպէս արդէն յանուցուած է, Պուլկարիա պատերազմական տուգանք կը պահանջէ Սերպիայէն։ Բ. Դուռը՝ նկատելով որ խաղաղութեան հաստատման համար տեղի ունեցած բանակցութիւնք այս հիման վրայ կը դառնան և թէ Պուլկարիա Օսմանեան կայսրութեան մէկ մասն կը համարուի, երեկ նոր յանուցագիր մը ուղղուած է Մեծ տերութեանց, որով պատերազմական տուգանաց խնդրոյն առթիւ Տէրութեանց միջեւ կարծեաց փոխանակութեան մը պէտքը կ՚զգացուի։

Ըստ վերջին լրոց, Աղեքսանդր իշխան վաղը, չարաթ, Սոֆիա պիտի ժամանէ։

Զինուրական պատուիրակ Շաքիր փաշա՝ զինադադարի կնքումէն յետոյ Սոֆիա վերադարձած է և Ազիզ քանդր իշխանին գայտան կ՚սպասէ։

Մեր ընթերցողաց որոշ գաղափար մը տալու համար կայսերական բանակին ծախուց վրայ, ժամնար աղբիւրէ կ՚տուգեմք թէ մէն մի գինուորի համար ամիսը մէկ օսմ. ոսկի կը ծախսուի և թէ այժմ 400,000 գինուորք կազմ և պատրաստ գտնուելով, ասոնց համար ամիսը 400,000 ոսկւոյ գումար մը կը ծախսուի կայսերական գանձէն։ Այս 400,000 ոսկւոյ գումարին մէկ պէտքչէ հայուել փոխադրութեանց և այլ պիտոյից համար վատնուած սոսկերուն։

ՕՍՄԱՆՅԱՊՈՒՀԱԿԱՆ ԽՈՐՀՈՒՐԴ

Արտաքին գործոց նախարար Վեհմ. Սայիտ փաշային հրաժանաւ, Առողջապահական խորհրդոյ կողմէ տասնեակ հեռաւեալ պատասխանն Ազդը։

«Մայրաքաղաքս հասած հեռագրերմը կ՚վրայ, որ կը ծանուցանէր թէ հընտախտի երկու դէպքեր պատահած են ի Թրէմբէ, Առողջապահական Խորհուրդս իւր երեկի նստին մէջ որոշեց որ 48 ժամու քարանթինա հաստատուի օսմանեան նաւահանգիստներուն մէջ, դեկտ. 10/22 էն ի վեր Թրէմբէէն մեկնող նաւուց համար։

Կ. Պոլիս, 12/24 դեկտ. 1885.

Նոխորդ թուով մը ծանուցած էինք թէ Ռուսիոյ հպատակներէն անոնք որ թուրքօ–ռուսական պատերազմին պատճառաւ տուգանք կը պահանջեն կայսերական կառավարութենէն, դիտում մը պիտի ընեն իրենց դեսպանատան, որպէսզի ինչպես անցեալ տարի այս տարի եւս վճարուի իրենց խոստացուած տարեկան 30,000 ոսկւոյ գումարն ալ։

Ցիշեալ պահանջատիրաց կողմէ պատգամաւորութիւն մը զոր կը կազմէին փոստատան Պ. Պ. Ռոդա, Ախթիսօֆ և Քանտիլի՝ նախընթաց օր Ռուսիոյ դեսպանատունն երթալով պահանջատիրաց խնդիրը ներկայացուցած են Պ. Նելիտոֆի որ խոստացած է քնդիմումի կարգադրել նոցա խնդիրն, հաւատալով միանգամայն թէ կայսերական կառավարութիւնն իր յանձն առած պատասխանատուիլիւնը պիտի կատարէ ինչպէս կատարած է անցեալ տարի այս ժամանակներու։

Վեհ. Սուլթանը նշան–թաշիի կարժէքն 5–6000 կանգունի չափ գետին մը գնել տալով, Արտաքին գործոց նախարար Վահմ. Սայիտ փաշային նուիրեց։

Վահմ. Զաքի Ա.Հմէտ Մուխթար փաշա 200 ոսկի այժող զրկ մը ուսական ձիեր նուիրած է ի նպաստ կայսրանակաց։

Կ՚իմանանք թէ կայսերական բանակին պիտոյից օգնելու նպատակաւ Ֆեների մէջ վերջերս կազմեալ յանձնախումբն Ցունց Պատրիարքարանի միջոցաւ 300 զոյգ կօշիկ ղրկած է Սպասպետութեան, որ այս առթիւ շնորհակալութեան գիր մը գրած է Ցունաց Պատրիարքարանին։ Կը կարծուի թէ մէն մի կօշիկ 1/2 ոսկւոյ արժողութիւն ունի, որով ղրկուած նպաստը կը հասնի չուրջ 250 ոսկւոյ։

Մէբսինէն կը գրեն մեզ թէ Ա.տանայի երկաթուղւոյ շինութիւնն աւարտելու մօտ է։ Մէբսինէն ի Թարսուս տանող գիծն աւարտած է, բայց դեռ բացուած չէ, որովհետեւ երկիւղ կայ որ կամաւորները լաւ շինուած չեն։ Կը յուսացուի սակայն թէ լաւ քննութենէ մը յետոյ, ամիսէ մը տեղի կ՚ունենայ բացման հանդէսն։

Ա.յսպէս, կարելի պիտի լինի չգեկառքով Մէբսինէն Թարսուս երթալ 15–20 վայրկեան մէջ։ Երկաթուղւոյ այս դիծը պիտի երկարի նաեւ Թարսուսէն յԱտանա, և արդէն ժամու մը չափ ճանբայ շինուած է։ Եթէ օդերը ներեն կը յուսացուի որ շինութիւնք աւարտին մինչեւ Զատիկ։

Մարաքաղաքէն հասած հեռագրի մը վրայ, որ կը ծանուցանէր թէ հընտախտի երկու դէպքեր պատահած են ի Թրէմբէ, Առողջապահական Խորհուրդս իւր երեկի նստին մէջ որոշեց որ 48 ժամու քարանթինա հաստատուի օսմանեան նաւահանգիստներուն մէջ, դեկտ. 10/22 էն ի վեր Թրէմբէէն մեկնող նաւուց համար։

Կ. Պոլիս, 12/24 դեկտ. 1885.

Նոխորդ թուով մը ծանուցած էինք թէ Ռուսիոյ հպատակներէն անոնք որ թուրքօ–ռուսական պատերազմին պատճառաւ տուգանք կը պահանջեն կայսերական կառավարութենէն, դիտում մը պիտի ընեն իրենց դեսպանատան, որպէսզի ինչպես անցեալ տարի այս տարի եւս վճարուի իրենց խոստացուած տարեկան 30,000 ոսկւոյ գումարն ալ։

Ցիշեալ պահանջատիրաց կողմէ պատգամաւորութիւն մը զոր կը կազմէին փոստատան Պ. Պ. Ռոդա, Ախթիսօֆ և Քանտիլի՝ նախընթաց օր Ռուսիոյ դեսպանատունն երթալով պահանջատիրաց խնդիրը ներկայացուցած են Պ. Նելիտոֆի որ խոստացած է քնդիմումի կարգադրել նոցա խնդիրն, հաւատալով միանգամայն թէ կայսերական կառավարութիւնն իր յանձն առած պատասխանատուիլիւնը պիտի կատարէ ինչպէս կատարած է անցեալ տարի այս ժամանակներու։

Կը կարծուի թէ Պ. Զիկիօմալայի պիտի յաջորդէ Կ. Պոլսոյ հիւպատոս Պ. Մաւրօմմաթի։

Գերմանիոյ գահաժառանգ իշխանն և իշխանուհին անցեալ չարաթ օր Հանդիսաւորապէս իրենց ներկայութեան ընդուներ են Պերլինի օսմ. դեսպան Թէվֆիգ պէյին։

Երեկոյին փառաւոր սեղան մը տրուած էր, որու ներկայ գտնուեր են բարձր. օսմ. դեսպանէն, իշխանէն և իշխանուհիէն, Պիզմարք իշխանի որդին և բազում դեսպանք ու դեսպանուհիք։ Սեղանէն յետոյ նուագահանդէս մը տրուեր է։

Դահիրէն դեկտ. 6/18 թուով կը գրեն թէ եգիպտոսի ընդհ. հրամանատարը բազք բարձեր է անգլ. կառավարութեան, եգիպտական լրագրաց ոմանց Սուտանի նկատմամբ անընդհատ հրատարակած ադեռատի լուրերուն նկատմամբ և առաջարկեր է որ պատշաճ վիճակ հրատարակուի։ Անգլ. Դահլիճը նկատելով սակայն եգիպտոսի մէջ հանրային տրամադրութիւններն և խորհելով մանաւանդ թէ պաշարման վիճակին իրական ընելու համար Հարկ է պինդ օրէնքներ դրկել, չէ ընդունած այդ առաջարկութիւնը։

Ադրիանապոլսէն դեկտ. 6/18 թուով կը գրեն առ Էմբեբս։

Անցեալ չարաթ մը տխուր և մելամաղձոտ օր մ՚ունենալէ յետոյ, յորում անընդհատ կը ձիներ և հովը կր փչէր դառնաչունչ, այսօր արեգակնային օր մը կը վայելենք, թէեւ ցրտագին։ Հանդստ առատ ձեան որ գետինը կը ծածկէ, կ. Պոլսոյ և Տէսէ–Ազամի կառախոտերը երթեւեկեցին կանոնաւորապէս։ Ջինուորական չարժումը կը չարունակուի։ զօրաց մեծ նոր վաշտեր կ՚սպասուին ի Տէսէ–Ազամ և այս նորեկներուն համար բնաւ տեղ չկայ։ գիւղերն, արուարձաններն, հանրային և մասնաւոր չէնքերը և քաղաքին հրապարակները լցուած են։ Տեղական իշխանութիւնք ուրիշ միջոց չգտնելով, հրաւէր կարգացին իւրաքանչիւր հասարակութեան, անոնց երեւելւոց միջոցաւ, որ զօրքերն իրենց տան մէջ հիւրընկալեն։ այս նպատակաւ հետեւեալ բաժանումն եղած է։ Թուրքերը պիտի հիւրընկալեն եօթ վաշտ զօրք, Յոյնք՝ երկու, Հրեայք՝ մէկ և Հայք՝ կէս վաշտ։

Եւ որպէսզի զօրաց և բնակչաց միեւնոյն յարկի ներքեւ կեցակցութիւնն անպատեհութեանց տեղի չտայ, զանազան հասարակութեանց գլուխներն որոշեցին պիտոյից տրամադրութեան ներքեւ դնել գարդերը, մէկիթները, Ռէֆլերը և վարձել բոլոր պարապ մնացած չէնքերն որպէս զի գինուորք տանց մէջ չբնակին։

Խստիվնէ չգենաւային ընկերութեան անօրէն և երբեմն եգիպտոսի ծովային նաւարարութեան փոխանորդ Մուսթաֆա փաշա մեռաւ։

ՀԵՌԱԳՐԱԼԻՒՐԵՐ

ԱՀԱՆՈՒ ՀԱՎԱՍ

ԹՈՆԲԻՒՆԻ ԽՆԴԻՐԸ

Փարիզ, 23 դեկտ.

Եդինբուրգ Ժուռն. — Նախարարապետ Պ. Պրիան կը յայտարարէ թէ կառավարութիւնը կը մերժէ Թունքինի պարպուին, զոր առաջարկած է Յճից Ցանձնաժողովն կը խնդրէ որ նրեսփոխանական ժողովը քուէարկէ 79 միլիոնի վարկն իւր առաջարկութեամբ, և ոչ թէ Ցանձնաժողովին պահանջած գեղչմամբ։

Կը յուսացուի որ վաղը քուէարկութիւն լինի։

ԱՆԳԼԻԱՑԻՔ Ի ՊԻՐՄԱՆԻԱ

Լոնտոն, 24 դեկտ.

Հնդկաստանէն հեռագիր մը կը ծանուցանէ թէ իրաց վիճակը ծանրացած է ի Պիրմանիա.—Տաքդիպի ցեղերը երիցս կը պաղտին, կողոպտելով եւ այրելով ամեն ինչ իրենց Ցանբրուն վրայ։

Սարսափն ընդհանուր է։

Բրէնտրեթսկաթ զօրավարը նոր զօրք խընդրեց Կալկաթայէն։

Թրիէստէ, 24 դեկտ.

Վենետիկէն եկած նաւերն հետզհետէ կանոնաւորութեան կ՚ենթարկուին։

Բաժնեսոմն Լիոնի 1236 25
Մուհեթի ջրանցք 2475
Ռուսական 5 0/0 1877ի 101 3/4
Իտալական Ռանթէ 97 75
Եգիպտական միացեալ 322 50
Սպանիական (արտաքին) 53 3/4
Բրիտորիթէ Թիւրք 355
5 0/0 Հնդկական 279 37 1/2
Չէք Լանտարտի վրայ 25 22

ԲԱՐԻԶ ԲԹԻԹ ՊՈՒՐՍ

Բարիզ, 23 Դեկտեմբեր, ժ. 10 վ. 30 երեկոյ

Յ/ուական Ռանթէ 4 1/2 0/0 ..... 109 45
Օսմանեան ֆօնսոլիտէ Սերի Դ 14 42 1/2
Եգիպտական 322 50

ԹՂԹԱԿՑՈՒԹԻՒՆՔ

«ԱՐԵՒԵԼՔ»Ի

(Շար. երեկի թուոյն Վերջ)

ՂԱՂԱՏԱ, 17 Հոկտ.

Բաքիրլի ամերակներն միմիի բարեբուխամբ բլուրներու հաւաքածոյ մը կը կազմեն այսօր, գրեթէ քառասուն կամ յիսուն հատ, որոց հողերը չատ քրքրուած լինելուն համար չարժին միճակի մէջ են, և գժուարաւ կարելի է մագլել անոնց գագաթը։ Գխաւոր հնութիւնն չէ մնացած կանգուն, այլ քարերը կործանած են, ուստի գետնի հողի խառն է կրով և աղիւսի բեկորներով, որոց խիտ չատի վրայ սեպագիր գբեբութիւնք կան։ Քաղաքի մէջ նշանակութեան արժանի են նախ այտաբակի մը միացորդներն որ չենք գիտեր ի՛նչ նպատակաւ կառուցեալ է, այլ. րոյ քառակուսի սիւներն ադիւսէ չին. ուած ցարդ կը մնան կանգուն, և գարմանք կը գրաւեն ադիւսներու մեծութեամբ, պինդութեամբ և չարմար կարգաւորութեամբ։ Երկրորդն է քաղաքի պարսպի մի մասն որոյ չրթնութիւնն տան կանգունէն ուելի է և չնուած է անեսի ադիւսով և կարով. պարսպի վերի մասն վաղուց ընկած կործանած է, իսկ ներկայ երեւցածն հողի մէջէն փորելով հանուածն է, և փորուած է Անգլիոյ կառավարութեան ծախիւք։ Վաղագոյն եղած կարգադրութեան մը համեմատ Անգլիացի մի պաշտօնեայ կառավարութեան ծախիւք այս հնութիւնքը կը փորէր և օսմանեան պաշտօնեայ մ՚ալ կը հսկէր այս պեղման գործողութեանց առնից ծախուց մասնակից լինելու. միայն պայմանաւ որ եթէ հնութիւն մը զոյգ գտնուէր հաւանական մին անգլիական և միւսն օսմանեան թանգարանին տրուէր, իսկ եթէ գտնուած հնութիւնը մի հատ լինէր և չունենար Ջանըր, տրուէր անգլիական թանգարանին։ Ցարգ այնչափ պատահեցաւ որ բոլոր գտնուած հնութիւնքը ապարանին, գինի, սիրտ, անօթներ, գրամներ, ադիւսներ, պղինձեղէն, արծաթեղէն և ոսկեղէն իրեր, ոչ մեկը իւր նմանը չուներ, որով և օսմ. կառավարութիւնը չարունակ իւր պաշտօնէին թոյլտը կը վճարեր առանց փոխարէնը բան մը առանելու. ուստի և 1884ին երբ պրոնոմութեան հրամանագիրն լրացաւ, օսմ. կառավարութիւնը մերժեց վերանորոգել զան, որով և պեղումնք գադրեցան։ Երրորդ նշանակելի իրն եր հնոց կայ արձան մը սեւ մարմարէ, երեք մեթր բարձրութեամբ, մեկ լայնութեամբ և երկու երկայնութեամբ, որոյ կնձիքէն կիմացուի փիղ լինելն, գի անգլիացի պեղողներ չի կռնալով արձանը փոխադրել, դէմքը կորած և տարած էին։ Արձանը կոչ կերպով չինուած է, գուրկ նորբ և փափուկ գծերէ, որով և բարձր գաղափար մը չի տար Բաբելացւոց քանդակագործութեան վերաբ։ Երանելի արաքներ ծածկուած գեղատեսներով և ընկողմանած աւերակաց չորքը արմատներով տակ, կը Հարցնէին մեր առաջնորդին երբ կը տեսանէին մեր ճանապարհ խումբը. «էյ՛ն եէտ՚էպուն էքսօլաք—ո՞ր կերթան գաբաս, Հրուրուն սանէմը. Հում—այլեկոլու իրենց կուբքը», կը պատասխանէր մեր առաջնորդը կարի լրջութեամբ և համոզկեր գլխոք գի տեսանելով որ միշտ եւրոպացիք և այլ քրիստոնեայք կու գան այդ տեղերն այցելելու, իր խելքով այնպես գտած էր թէ այն տեղն պարտէր միտրատեղի լինել քրիստոնէից։ Տեղացիք այդ աւերակները կը կոչեն Հաճըլըր, այսինքն չրջուած կամ վեր ի վար դարձած, և կը հաւատան թէ Աստուած բարկանալով կործանած է այդ քաղաքը։

Ընդ երկար այդ աւերակաց մէջ թափառելէ և աշխարհի ունայնութեան, փառաց անցաւորութեան, ժամանակի անդիմադրելի հզորին և անոր աւերիչ բնութեան վրայ քիչ մ՚ալ փիլիսոփայելէ յետոյ գարձանք գեղեցիկ և հոն հասկցուցին մեզ թէ Հիւկէի հիւրասիրն կողմէն գէպի հոն տիրէ քաղաքը բացուած չորանքին մէջ սկսած էր հոսիլ բոլոր եփրատայ ջուրը, և այդ էր լարց նուազութեան պատճառը։ Այսպէս Հինդիկ ողողան

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀԱՅ ԿԱՏՈՒՆԵՐԸ ՎԱՂՈՒՑ ԺԱՄԱՆԱԿ

Ա. ԿՈՍՏԱՆԴՅԱՆ

ՄԱՍ Ա

ՈՒՂՂԱՓԱՌ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

Ա. ԿՈՍՏԱՆԴՅԱՆ

Ներածություն

Հայ կաթողիկե եկեղեցին Հռոմի պապերի հետ միասին ամենամեծ ջանքեր է թափել Հայաստանում իր ազդեցությունը տարածելու համար։ Այդ ջանքերի մասին մեզ հայտնի են շատ փաստեր, որոնք ցույց են տալիս, թե ինչ միջոցների են դիմել կաթողիկե հոգևորականները՝ հայերին իրենց կողմը գրավելու համար։ Հայ կաթողիկե եկեղեցին ստեղծվել է 1198 թվականին, երբ Հռոմի պապ Ինոկենտիոս III-ը ճանաչել է Կիլիկիայի հայ կաթողիկոս Գրիգոր Ա Մեծ Պահլավունուն։ Այդ ժամանակ Կիլիկիայում հայերը կազմում էին բնակչության մեծ մասը, և կաթողիկե եկեղեցին հիմնականում հայերից էր բաղկացած։ Հետագայում, երբ Կիլիկիայի հայկական պետությունը կործանվեց, կաթողիկե եկեղեցին սկսեց ձգտել ընդլայնել իր ազդեցությունը նաև Հայաստանի մյուս շրջաններում։

Կաթողիկե եկեղեցու գործունեության մասին մեզ հայտնի են մի շարք աղբյուրներ, որոնցից կարևորագույնը Ղևոնդ Ալիշանի «Սիսուան կամ Կիլիկիոյ հայոց պատմութիւն» աշխատությունն է։ Ալիշանը հավաքել է բազմաթիվ փաստեր կաթողիկե եկեղեցու գործունեության մասին, սակայն նրա աշխատությունը գրված է 19-րդ դարի կեսերին, և շատ նոր փաստեր հայտնաբերվել են հետագայում։ Այդ պատճառով մենք որոշեցինք նոր ուսումնասիրություն կատարել՝ հիմնվելով ինչպես հին, այնպես էլ նոր աղբյուրների վրա։

Աղբյուրների քննություն

Կաթողիկե եկեղեցու գործունեության մասին մեզ հայտնի են հետևյալ հիմնական աղբյուրները։

1. Ղևոնդ Ալիշան, «Սիսուան կամ Կիլիկիոյ հայոց պատմութիւն», Վենետիկ, Ս. Ղազար, 1885։ Ալիշանի աշխատությունը հիմնված է հիմնականում Վատիկանի արխիվներում պահվող փաստաթղթերի վրա, որոնք նա հավաքել է իտալական գրադարաններում կատարած աշխատանքների ընթացքում։ Ալիշանը տվել է մեծ թվով փաստաթղթերի ամբողջական տեքստեր, որոնք այլ աղբյուրներում չեն պահպանվել։ Սակայն նրա աշխատությունը ունի նաև թերություններ։ Նա հաճախ չի նշում իր օգտագործած փաստաթղթերի ճշգրիտ տեղը, ինչը դժվարացնում է դրանց ստուգումը։ Բացի այդ, Ալիշանը երբեմն թարգմանում է փաստաթղթերը ազատ կերպով, ինչը կարող է հանգեցնել իմաստային աղավաղումների։

2. Ա. Տեր-Մկրտչյան, Ս. Կանայան, «Հայոց եկեղեցին և Հռոմի պապերը», Վաղարշապատ, Մայր աթոռ Սուրբ Էջմիածին, 1901։ Այս աշխատությունը նվիրված է հայ-կաթողիկե հարաբերությունների պատմությանը 13-15-րդ դարերում։ Հեղինակները հիմնականում օգտագործել են Վատիկանի արխիվների նյութերը, որոնք մինչ այդ հայերեն չեն եղել հրատարակված։ Աշխատությունը ունի մեծ գիտական արժեք, սակայն այն ևս չի ներկայացնում ամբողջական պատկերը, քանի որ հեղինակները կենտրոնացել են միայն որոշ ժամանակաշրջանների վրա։

3. Ա. Ալպոյաճյան, «Պատմութիւն Հայոց», հատոր Գ, Վենետիկ, Ս. Ղազար, 1910։ Ալպոյաճյանը հայ պատմագրության մեջ առաջին անձն է, որը փորձել է ընդհանուր պատկերացում տալ կաթողիկե եկեղեցու գործունեության մասին։ Նրա աշխատությունը հիմնված է հիմնականում Ալիշանի և Տեր-Մկրտչյանի նյութերի վրա, սակայն նա ավելացրել է նաև որոշ նոր տեղեկություններ։ Ալպոյաճյանի աշխատության թերությունն այն է, որ նա հաճախ չի քննադատում իր աղբյուրները և ընդունում է դրանցում եղած տեղեկությունները առանց լրացուցիչ ստուգման։

4. Ֆրանսիական և իտալական արխիվների նյութեր, որոնք հրատարակվել են 19-20-րդ դարերում։ Այդ նյութերի մեծ մասը վերաբերում է Ֆրանսիայի թագավորների և Հռոմի պապերի միջև կնքված դաշինքներին, ինչպես նաև կաթողիկե միսիոներների զեկուցագրերին։ Այս աղբյուրները կարևոր են հատկապես 13-14-րդ դարերի համար, երբ կաթողիկե եկեղեցու գործունեությունը Հայաստանում ամենաակտիվն էր։

5. Հայկական աղբյուրներ, որոնք ներառում են տարեգրություններ, ժամանակագրություններ և եկեղեցական գրություններ։ Այս աղբյուրները կարևոր են, քանի որ դրանք արտացոլում են հայերի տեսակետը կաթողիկե եկեղեցու գործունեության մասին։ Սակայն դրանք հաճախ կողմնակալ են և պետք է ուշադիր ուսումնասիրվեն։

Ուսումնասիրության մեթոդաբանությունը

Մեր ուսումնասիրության հիմնական նպատակն է պարզել, թե ինչ միջոցների են դիմել կաթողիկե եկեղեցու ներկայացուցիչները հայերին իրենց կողմը գրավելու համար, և որքանով այդ միջոցները հաջողություն են ունեցել։ Այդ նպատակին հասնելու համար մենք կիրառել ենք հետևյալ մեթոդները։

Նախ՝ մենք հավաքել ենք բոլոր հայտնի փաստերը, որոնք վերաբերում են կաթողիկե եկեղեցու գործունեությանը։ Այդ փաստերը մենք դասակարգել ենք ըստ ժամանակագրության և ըստ թեմատիկ ուղղությունների։ Օրինակ, առանձին դիտարկել ենք միսիոներական գործունեությունը, եկեղեցական միությունների հարցերը, քաղաքական դաշինքները և այլն։

Երկրորդ՝ մենք համեմատել ենք տարբեր աղբյուրների տեղեկությունները՝ փորձելով պարզել դրանց հավաստիությունը։ Երբ տարբեր աղբյուրներ հակասական տեղեկություններ են տալիս, մենք փորձել ենք գտնել ճշմարտությունը՝ հիմնվելով ավելի հուսալի աղբյուրների վրա։

Երրորդ՝ մենք ուշադրություն ենք դարձրել նաև այն հարցին, թե ինչ նպատակներ են հետապնդել կաթողիկե եկեղեցու ներկայացուցիչները՝ կատարելով տվյալ գործողությունները։ Այս հարցը հատկապես կարևոր է, քանի որ հաճախ նույն գործողությունները տարբեր նպատակներ են հետապնդել։

Վերջապես՝ մենք փորձել ենք գնահատել կաթողիկե եկեղեցու գործունեության արդյունքները՝ ինչպես հայերի, այնպես էլ հենց կաթողիկե եկեղեցու համար։ Այս գնահատականը հիմնված է ինչպես աղբյուրների տվյալների, այնպես էլ ընդհանուր պատմական համատեքստի վերլուծության վրա։

Ուսումնասիրության կառուցվածքը

Մեր ուսումնասիրությունը բաղկացած է հետևյալ գլուխներից։

Առաջին գլուխը նվիրված է կաթողիկե եկեղեցու առաջին շրջանին՝ 13-րդ դարի առաջին կեսին։ Այդ ժամանակ կաթողիկե եկեղեցին դեռ նոր էր ստեղծվել, և նրա ներկայացուցիչները փորձում էին հաստատվել Կիլիկիայում։ Մենք կքննարկենք, թե ինչպես են նրանք վերաբերվել հայ եկեղեցական ավանդույթներին և ինչ միջոցների են դիմել հայերին կաթոլիկ դավանանքին դարձնելու համար։

Երկրորդ գլուխը նվիրված է 13-րդ դարի երկրորդ կեսին և 14-րդ դարի սկզբին։ Այդ ժամանակ կաթողիկե եկեղեցին արդեն ավելի ամրապնդված էր, և նրա գործունեությունը դարձել էր ավելի համակարգված։ Մենք կուսումնասիրենք, թե ինչպես է փոխվել կաթողիկե եկեղեցու վերաբերմունքը հայ եկեղեցական ավանդույթների նկատմամբ, և ինչ հետևանքներ է դա ունեցել։

Երրորդ գլուխը նվիրված է 14-րդ դարի երկրորդ կեսին և 15-րդ դարի սկզբին։ Այդ ժամանակ կաթողիկե եկեղեցին սկսել էր կորցնել իր դիրքերը Կիլիկիայում, և նրա գործունեությունը դարձել էր ավելի սահմանափակ։ Մենք կքննարկենք, թե ինչ պատճառներով է դա տեղի ունեցել, և ինչ հետևանքներ է ունեցել կաթողիկե եկեղեցու համար։

Չորրորդ գլուխը նվիրված է 15-րդ դարի երկրորդ կեսին և 16-րդ դարի սկզբին։ Այդ ժամանակ կաթողիկե եկեղեցին գործում էր հիմնականում Հայաստանից դուրս՝ Լեհաստանում, Ղրիմում և Իտալիայում։ Մենք կուսումնասիրենք, թե ինչպես է փոխվել կաթողիկե եկեղեցու գործունեության բնույթը, և ինչ նոր միջոցների են դիմել կաթողիկե միսիոներները։

Հինգերորդ գլուխը նվիրված է 16-րդ դարի երկրորդ կեսին և 17-րդ դարի սկզբին։ Այդ ժամանակ կաթողիկե եկեղեցին արդեն գործում էր հիմնականում Հայաստանից դուրս, և նրա գործունեությունը ուղղված էր հիմնականում Հայաստանի հետ կապերի պահպանմանը։ Մենք կքննարկենք, թե ինչպես է փոխվել կաթողիկե եկեղեցու դերը հայ հասարակության մեջ, և ինչ հետևանքներ է դա ունեցել։

Վերջապես, վեցերորդ գլուխը նվիրված է եզրակացություններին, որտեղ մենք կամփոփենք մեր ուսումնասիրության արդյունքները և կքննարկենք կաթողիկե եկեղեցու գործունեության ընդհանուր նշանակությունը հայ պատմության համար։

Աղբյուրների քննություն

Կաթողիկե եկեղեցու գործունեության մասին մեզ հայտնի են մի շարք աղբյուրներ, որոնցից կարևորագույնը Ղևոնդ Ալիշանի «Սիսուան կամ Կիլիկիոյ հայոց պատմութիւն» աշխատությունն է։ Ալիշանը հավաքել է բազմաթիվ փաստեր կաթողիկե եկեղեցու գործունեության մասին, սակայն նրա աշխատությունը գրված է 19-րդ դարի կեսերին, և շատ նոր փաստեր հայտնաբերվել են հետագայում։ Այդ պատճառով մենք որոշեցինք նոր ուսումնասիրություն կատարել՝ հիմնվելով ինչպես հին, այնպես էլ նոր աղբյուրների վրա։

Ալիշանի աշխատությունը հիմնված է հիմնականում Վատիկանի արխիվներում պահվող փաստաթղթերի վրա, որոնք նա հավաքել է իտալական գրադարաններում կատարած աշխատանքների ընթացքում։ Ալիշանը տվել է մեծ թվով փաստաթղթերի ամբողջական տեքստեր, որոնք այլ աղբյուրներում չեն պահպանվել։ Սակայն նրա աշխատությունը ունի նաև թերություններ։ Նա հաճախ չի նշում իր օգտագործած փաստաթղթերի ճշգրիտ տեղը, ինչը դժվարացնում է դրանց ստուգումը։ Բացի այդ, Ալիշանը երբեմն թարգմանում է փաստաթղթերը ազատ կերպով, ինչը կարող է հանգեցնել իմաստային աղավաղումների։

Տեր-Մկրտչյան Ա., Կանայան Ս., Հայոց եկեղեցին և Հռոմի պապերը, Վաղարշապատ, Մայր աթոռ Սուրբ Էջմիածին, 1901։

Ալպոյաճյան Ա., Պատմութիւն Հայոց, հատոր Գ, Վենետիկ, Ս. Ղազար, 1910։

Ֆրանսիական և իտալական արխիվների նյութեր, որոնք հրատարակվել են 19-20-րդ դարերում։

Ալիշան Ղ., Սիսուան կամ Կիլիկիոյ հայոց պատմութիւն, Վենետիկ, Ս. Ղազար, 1885։

Ալիշանի աշխատությունը հիմնված է հիմնականում Վատիկանի արխիվներում պահվող փաստաթղթերի վրա, որոնք նա հավաքել է իտալական գրադարաններում կատարած աշխատանքների ընթացքում։ Ալիշանը տվել է մեծ թվով փաստաթղթերի ամբողջական տեքստեր, որոնք այլ աղբյուրներում չեն պահպանվել։ Սակայն նրա աշխատությունը ունի նաև թերություններ։ Նա հաճախ չի նշում իր օգտագործած փաստաթղթերի ճշգրիտ տեղը, ինչը դժվարացնում է դրանց ստուգումը։ Բացի այդ, Ալիշանը երբեմն թարգմանում է փաստաթղթերը ազատ կերպով, ինչը կարող է հանգեցնել իմաստային աղավաղումների։

Ալպոյաճյանի աշխատությունը ունի մեծ գիտական արժեք, սակայն այն ևս չի ներկայացնում ամբողջական պատկերը, քանի որ հեղինակները կենտրոնացել են միայն որոշ ժամանակաշրջանների վրա։

Ալպոյաճյան Ա., Պատմութիւն Հայոց, հատոր Գ, Վենետիկ, Ս. Ղազար, 1910։

Ֆրանսիական և իտալական արխիվների նյութեր, որոնք հրատարակվել են 19-20-րդ դարերում։ Այդ նյութերի մեծ մասը վերաբերում է Ֆրանսիայի թագավորների և Հռոմի պապերի միջև կնքված դաշինքներին, ինչպես նաև կաթողիկե միսիոներների զեկուցագրերին։ Այս աղբյուրները կարևոր են հատկապես 13-14-րդ դարերի համար, երբ կաթողիկե եկեղեցու գործունեությունը Հայաստանում ամենաակտիվն էր։

Ֆրանսիական և իտալական արխիվների նյութեր, որոնք հրատարակվել են 19-20-րդ դարերում։

Հայկական աղբյուրներ, որոնք ներառում են տարեգրություններ, ժամանակագրություններ և եկեղեցական գրություններ։ Այս աղբյուրները կարևոր են, քանի որ դրանք արտացոլում են հայերի տեսակետը կաթողիկե եկեղեցու գործունեության մասին։ Սակայն դրանք հաճախ կողմնակալ են և պետք է ուշադիր ուսումնասիրվեն։

Հայկական աղբյուրներ, որոնք ներառում են տարեգրություններ, ժամանակագրություններ և եկեղեցական գրություններ։ Այս աղբյուրները կարևոր են, քանի որ դրանք արտացոլում են հայերի տեսակետը կաթողիկե եկեղեցու գործունեության մասին։ Սակայն դրանք հաճախ կողմնակալ են և պետք է ուշադիր ուսումնասիրվեն։

Ուսումնասիրության մեթոդաբանությունը

Մեր ուսումնասիրության հիմնական նպատակն է պարզել, թե ինչ միջոցների են դիմել կաթողիկե եկեղեցու ներկայացուցիչները հայերին իրենց կողմը գրավելու համար, և որքանով այդ միջոցները հաջողություն են ունեցել։ Այդ նպատակին հասնելու համար մենք կիրառել ենք հետևյալ մեթոդները։

Նախ՝ մենք հավաքել ենք բոլոր հայտնի փաստերը, որոնք վերաբերում են կաթողիկե եկեղեցու գործունեությանը։ Այդ փաստերը մենք դասակարգել ենք ըստ ժամանակագրության և ըստ թեմատիկ ուղղությունների։ Օրինակ, առանձին դիտարկել ենք միսիոներական գործունեությունը, եկեղեցական միությունների հարցերը, քաղաքական դաշինքները և այլն։

Երկրորդ՝ մենք համեմատել ենք տարբեր աղբյուրների տեղեկությունները՝ փորձելով պարզել դրանց հավաստիությունը։ Երբ տարբեր աղբյուրներ հակասական տեղեկություններ են տալիս, մենք փորձել ենք գտնել ճշմարտությունը՝ հիմնվելով ավելի հուսալի աղբյուրների վրա։

Երրորդ՝ մենք ուշադրություն ենք դարձրել նաև այն հարցին, թե ինչ նպատակներ են հետապնդել կաթողիկե եկեղեցու ներկայացուցիչները՝ կատարելով տվյալ գործողությունները։ Այս հարցը հատկապես կարևոր է, քանի որ հաճախ նույն գործողությունները տարբեր նպատակներ են հետապնդել։

Վերջապես՝ մենք փորձել ենք գնահատել կաթողիկե եկեղեցու գործունեության արդյունքները՝ ինչպես հայերի, այնպես էլ հենց կաթողիկե եկեղեցու համար։ Այս գնահատականը հիմնված է ինչպես աղբյուրների տվյալների, այնպես էլ ընդհանուր պատմական համատեքստի վերլուծության վրա։

Ուսումնասիրության կառուցվածքը

Մեր ուսումնասիրությունը բաղկացած է հետևյալ գլուխներից։

Առաջին գլուխը նվիրված է կաթողիկե եկեղեցու առաջին շրջանին՝ 13-րդ դարի առաջին կեսին։ Այդ ժամանակ կաթողիկե եկեղեցին դեռ նոր էր ստեղծվել, և նրա ներկայացուցիչները փորձում էին հաստատվել Կիլիկիայում։ Մենք կքննարկենք, թե ինչպես են նրանք վերաբերվել հայ եկեղեցական ավանդույթներին և ինչ միջոցների են դիմել հայերին կաթոլիկ դավանանքին դարձնելու համար։

Երկրորդ գլուխը նվիրված է 13-րդ դարի երկրորդ կեսին և 14-րդ դարի սկզբին։ Այդ ժամանակ կաթողիկե եկեղեցին արդեն ավելի ամրապնդված էր, և նրա գործունեությունը դարձել էր ավելի համակարգված։ Մենք կուսումնասիրենք, թե ինչպես է փոխվել կաթողիկե եկեղեցու վերաբերմունքը հայ եկեղեցական ավանդույթների նկատմամբ, և ինչ հետևանքներ է դա ունեցել։

Երրորդ գլուխը նվիրված է 14-րդ դարի երկրորդ կեսին և 15-րդ դարի սկզբին։ Այդ ժամանակ կաթողիկե եկեղեցին սկսել էր կորցնել իր դիրքերը Կիլիկիայում, և նրա գործունեությունը դարձել էր ավելի սահմանափակ։ Մենք կքննարկենք, թե ինչ պատճառներով է դա տեղի ունեցել, և ինչ հետևանքներ է ունեցել կաթողիկե եկեղեցու համար։

Չորրորդ գլուխը նվիրված է 15-րդ դարի երկրորդ կեսին և 16-րդ դարի սկզբին։ Այդ ժամանակ կաթողիկե եկեղեցին գործում էր հիմնականում Հայաստանից դուրս՝ Լեհաստանում, Ղրիմում և Իտալիայում։ Մենք կուսումնասիրենք, թե ինչպես է փոխվել կաթողիկե եկեղեցու գործունեության բնույթը, և ինչ նոր միջոցների են դիմել կաթողիկե միսիոներները։

Հինգերորդ գլուխը նվիրված է 16-րդ դարի երկրորդ կեսին և 17-րդ դարի սկզբին։ Այդ ժամանակ կաթողիկե եկեղեցին արդեն գործում էր հիմնականում Հայաստանից դուրս, և նրա գործունեությունը ուղղված էր հիմնականում Հայաստանի հետ կապերի պահպանմանը։ Մենք կքննարկենք, թե ինչպես է փոխվել կաթողիկե եկեղեցու դերը հայ հասարակության մեջ, և ինչ հետևանքներ է դա ունեցել։

Վերջապես, վեցերորդ գլուխը նվիրված է եզրակացություններին, որտեղ մենք կամփոփենք մեր ուսումնասիրության արդյունքները և կքննարկենք կաթողիկե եկեղեցու գործունեության ընդհանուր նշանակությունը հայ պատմության համար։

(*) Գ. Ալիշանի մեծ հ. Ներսիսյան ազգանվանակիր հորեղբայրը, որ Վենետիկի Մխիթարյան միաբանության անդամ էր։ Ալիշանը ծնվել է 1820 թ. Վենետիկում։ Ուսանել է Մխիթարյան վարժարանում։ 1841 թ. ձեռնադրվել է քահանա։ Ուսումնասիրել է հայ հին մատենագրությունը, հրատարակել է մի շարք հատորներ։ Մահացել է 1901 թ. Վենետիկում։

Ալիշան Ղ., Սիսուան կամ Կիլիկիոյ հայոց պատմութիւն, Վենետիկ, Ս. Ղազար, 1885։

Ալիշանի աշխատությունը հիմնված է հիմնականում Վատիկանի արխիվներում պահվող փաստաթղթերի վրա, որոնք նա հավաքել է իտալական գրադարաններում կատարած աշխատանքների ընթացքում։ Ալիշանը տվել է մեծ թվով փաստաթղթերի ամբողջական տեքստեր, որոնք այլ աղբյուրներում չեն պահպանվել։ Սակայն նրա աշխատությունը ունի նաև թերություններ։ Նա հաճախ չի նշում իր օգտագործած փաստաթղթերի ճշգրիտ տեղը, ինչը դժվարացնում է դրանց ստուգումը։ Բացի այդ, Ալիշանը երբեմն թարգմանում է փաստաթղթերը ազատ կերպով, ինչը կարող է հանգեցնել իմաստային աղավաղումների։

Ալիշանի աշխատությունը ունի մեծ գիտական արժեք, սակայն այն ևս չի ներկայացնում ամբողջական պատկերը, քանի որ հեղինակները կենտրոնացել են միայն որոշ ժամանակաշրջանների վրա

ԱԶԳ

Պատիւ ունիմ ծանուցանել Պոլսոյ ամէնէ հասարակութեան թէ այդ մեծարաբաղքին մէջ կը վիճուին եւ կը ծախուին յոյժ գէշ տեսակ եւ ստորին վաճառանոցներ, որք իմ Գործարանիս ԹՈՐԳԱԼԵՆԻ նշանը կը կրեն եւ իմ ՀՌՉԱԿԵՆԻ վաճառանոց կեղծելն են, Ուստի պարտ անձին կը համարիմ ծանուցանել հասարակութեան թէ Թուրքիոյ համար իմ միակ ներկայացուցիչս է

ՀԻՑՆՐԻԽ ԼԱՆԺ

—24, Բէրլիներէ Պազար, 24—
—32 Մահմուտիէ Խոյր 32—

ՂԱԼԱԹԻԱ

Որ արուեստական է բան օրինաց տրամադրութեան գան բանալ միւնալ անձանց դէմ։

Ռ. ԿԼԻՊԻՐԹ
VII,— Kaiserstrasse No 71

Յարգոյ Հասարակութեան կը ծանուցանեմ թէ Ղալաթիա եկեղեցւոյ դրան կից թիւ 43, Ս. Մ. Մխեանեան վճռատուան եւ բնակարանց Ամերիկեան վաճառատան մէջ գտնուած բոլոր ապրանքներըս չատ էժան գներով կը ծախուին հոգ. վեցմեայ 20 երկու չորեքի օրէն ի վեր։ տեմբեր

Յարգոյ հասարակութիւնը կը հրաւիրեմ այցելել մեզ եւ օգուտ քաղել այս պատեհութենէն։

ԲԱՌԱՐԱՆ

ՏՒՆԱԿՆԵՐԻՆ ՀԱՒՏԵՐԻՆ

Ծօբլենեաց

ՄԻՀՐՄԱՆ ԱՐԻՒԵՆԱՆ

Հրատարակչատուն Ս. Փերան

Մոյն գործը գրեթէ 90 տեսակ կամ 1440 մեծագիր երեսէ պիտի բաղկանայ, և պիտի պատրաստուի բոլոր Ս. Բարձ. Պատ. և Թուրքերէն դասարանների համար։ Այդ գործոյն մեծագոյն մասը արդէն ունենալով Բառարան, Քերականութիւն, Ձեռնարկ և այլ նշանակութիւններ, որոնց մեծագոյն մասը ապագային պիտի ըլլայ նկատողութեան առնել պիտի ըլլայ նկատողութեան առնել պիտի ըլլայ նկատողութեան առնել